

ಸ್ವಯಂಸೇವಕೆ ಪಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಕ್ಷಾರ...!

ಜರ್ಮನಿಯಿಂದ ಬಂದ ಕ್ಷಾರ (ಬಲಕ್ಕೆ ಇರುವವರು)

ಭಾರತದ ಕೆಲ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳು ವಿದೇಶಿಗರಿಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯ, ಕೌಶಲಕ್ಕೆ ಅಂಥಹದ್ದುಂದು ಆಶ್ಚರ್ಯ ಕಾಡಿತ್ತು. ಅವತ್ತು ಭಾರತೀಯ ಸೈಹಿಕತೆಯ ಮದುವ ಸಮಾರಂಭ ಮುಗಿದ ಮುರದಿನ. ಹೆಣ್ಣನ ಪ್ರೇರಕರು, ಪಥು, ಸಹೋದರೆ-ಸಹೋದರಿಯರೆಲ್ಲರೂ ಕಣ್ಣೀರಿಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದನ್ನು ನೋಡಿದ ಕ್ಷಾರ ಆಶ್ಚರ್ಯಚಕ್ತಿರಾದರು. ‘ಹಿಂದಿನ ದಿನ ಅದ್ದೂರಿ ವಿಧಾವಣಾದಿ. ಈ ದಿನ ಯಾಕೆ ಎಲ್ಲರೂ ಅಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಏನೋ ಅವಫ್ರಡ ನಡೆದಿದ್ದ’ ಎಂದು ಮನದಲ್ಲಿ ಎಣಿಕೆದರಂತೆ. ಸಂಬಂಧಿಕರನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ಯಾರೂ ಹೆಣ್ಣೀಕ್ಕಿಳಿ. ಅವರ ಚಡವಡಿಕೆಯನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಭಾರತೀಯ ಗೇಟಿ ಹೊಚ ದೂರಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ, ‘ಗಂಡನ ಮನಸೆಗೆ ವಧುವನ್ನು ಕಳಿಸುವಾಗ ವಧುವಿನ ಸಂಬಂಧಿಕರು ಈ ರೀತಿ ಕಣ್ಣೀರಿಡುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಇಲ್ಲಿ ಸಹಜ ಎಂದರಂತೆ. ಆಗ ದಿಫ್ಫರೆ ನಿಪ್ಪಿಸಿರು ಬಿಟ್ಟಿರಂತೆ ಕ್ಷಾರ.

ಸ್ವಯಂಸೇವಕರೂಗಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಎಫ್‌ಎಸ್‌ಎಲ್ ಇಂಡಿಯಾ (ಫೀಲ್ಡ್ ಸರ್ವಿಸ್ ಇಂಟರ್ ಕಲ್ಕರ್) ಸಂಸ್ಕೃತೀನಾಗಿ ಬಂದಿರುವ ಕ್ಷಾರ ಶಾಲೆ ಬಿಟ್ಟ ಮಹಿಳೆಗಳನ್ನು ಮಾರ್ಗ ಶಾಲೆಗೆ ಕರೆತರುವ ನಿರ್ವಿನಲ್ಲಿ ಕೈತ್ತು ಕಾಯ್ದ ಕೈಗೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಮೈಸೂರು ಸೇರಿದಂತೆ ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶದ ಮಹಿಳೆಗಳನ್ನು ಶಾಲೆಗೆ ಬರುವತೆ ಮನವೊಲಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಭಾರತೀಯ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳನ್ನು ಹಕ್ಕಿರಿದಿದೆ ನೋಡುತ್ತಿರುವ ಕ್ಷಾರ ಅವರಿಗೆ ಇಲ್ಲಿನ ಮೌಧ್ಯ, ಆಚರಣೆಗಳೂ ಆಫಾತ ಉಂಟು ಮಾಡಿವೆ.

ಮೈಸೂರು ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಪ್ರಸ್ತುತಿಯೊಂದಕ್ಕೆ ಇತರ ಸ್ವಯಂಸೇವಕೆ ಯರೊಂದಿಗೆ ಭಾಜಿ ನೇರಿದ್ದ ಕ್ಷಾರ ಅವರಿಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯಿಯೊಂದು ಕಾಡಿತ್ತು. 13-14 ವರ್ಷದ ಬಾಲಿಕೆಯ ಶೋರಳಲ್ಲಿ ಮಾಂಗಲ್ಯ. ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಇತರರನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗ ಇಲ್ಲಿನ ಬಾಲ್ಯವಿವಾಹ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಬಿಳಿಸ್ತಿಟ್ಟರು. ಇಂತಹ ಪದ್ಧತಿಗಳೂ ಇವೆಯೇ ಎಂದು ಆಫಾತವಾಯಿತಂತೆ.

ಇಲ್ಲಿನ ನಿಶಾರಾಮಿ ಜೆನ, ಕೊಳಚಿ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಬದುಕುವರ ಜೆವನವನ್ನು ಕಣ್ಣಾರೆ ನೋಡುತ್ತಿರುವ ಕ್ಷಾರ, ಜನಕಿವನದ ಅಂತರದ ಬಗ್ಗೆ ಅತಿಕ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ಕೆತ್ತುದಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಬಿಡುವಾಗೆ

ಆಗಬೆಂಕಿದೆ ಎಂದು ಹೆಣ್ಣುತ್ತಾರೆ ಕ್ಷಾರ. ‘ಇಲ್ಲಿನ ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶದ ಹಲವಾರು ಮಹಿಳೆಗಳು ಅರ್ಥಕ್ಕೆ ಶಾಲೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಉಳಿಯುತ್ತಾರೆ. ಬೋಷಕರೇ ಅದಕ್ಕೆ ನೀರೆರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಜರ್ಮನಿಯಲ್ಲಿ ಇದು ಇದ್ದರೂ ಇಲ್ಲಿಯನ್ನು ಬಲವಾಗಿಲ್ಲ. ಬೆರ್ಲಿನೆರೆಯನ್ನು ಮಂದಿ ಮಾತ್ರ ಸಿಗುತ್ತಾರೆ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಕ್ಷಾರ.

ಭಾರತೀಯ ಕೊಟುಂಬಿಕ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಬಹಳ ಇವ್ವಪಡುವ ಕ್ಷಾರ; ಕೊಟುಂಬಿಕವಾಗಿ ಇಲ್ಲಿನವರಿಗೆ ಇರುವ ಬದ್ಧತೆ ನಮ್ಮವರಿಗೆ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೆಣ್ಣುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲಿನ ಹಬ್ಬ - ಹರಿದಿನಗಳು, ವಿವಾಹ, ಇತರ ಸಮಾರಂಭಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಾಗಿಸುವರೆದರೆ ಕ್ಷಾರ ಅವರಿಗೆ ‘ಕ್ರೇಜ್’ ಎನಿಸುತ್ತದೆ. ಸಮಾರಂಭಕಾಗಿ ಹೆಣ್ಣುಮಹಿಳೆಗಳು ಅಲಂಕಾರ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಅವರನ್ನು ಬಹುವಾಗಿ ಆಕರ್ಷಿಸಿದೆ. ಅದರಲ್ಲೂ ಕೈಗೆ ಮೇಹಂದಿ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವುದೆಂದರೆ ಅವರಿಗೆ ಎಲ್ಲಿಲ್ಲದ ಸಂಭೂತ. ಅವರ ಕೈಮೇಲೂ ಮೇಹದಿ ರಾರಾಜಿಸಿದಾಗ ಮನಸಲ್ಲಿ ಶಿಂಟಿಟ್ಟಿದ್ದರಂತೆ. ಇಲ್ಲಿನ ಉಡುಪ್ರಾಗಿಗಾಗೂ ಅವರು ಮನಸೋಽದ್ವಾರೆ. ಕೈಲರ್ ಬಳಿ ಚೂಡಿದಾರ್ ಹೊಲಿಕೊಂಡು, ಧರಿಗಿ ಬೀಗಿದ್ವಾರೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿಯ ರೀತಿ ಕೈಲರ್ಗಳು ಶಿಗುವಿದಿಲ್ಲ. ನಮಗೆ ಬೋಕಾದ ಅಳತೆಯಲ್ಲಿ ಬಿಳ್ಳಿ ಹೊಲಿಸಬೇಕೆಂದರೆ ದುಬಾರಿ ಬೆಲೆ ತರಬೇಕು. ರೆಡ್ಮೇಡ್ ಬಿಳ್ಳಿಗಳೇ ಹಚ್ಚು. ಆದರೆ, ಇಲ್ಲಿ ಕಡಿಮೆ ಹಣದಲ್ಲಿ ಬಿಳ್ಳಿಗಳನ್ನು ಹೊಲಿದುಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಶಿಂಹಿಸಿದ್ದರೂ.

ಚಪಾತಿ, ರಾಗಿಮುದ್ದೆ, ದೊಳೆ, ಇಡ್ಡಿ ಅವರ ಇವ್ವದ ತಿನಿಸಿಗಳು. ಅದರಲ್ಲೂ ಚಪಾತಿ ಎಂದರೆ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಸದಾ ನೀರೂರುತ್ತದೆ. ಚಪಾತಿ ಲಟ್ಟಿಸುವುದನ್ನು ಕಲೆಯಲ್ಲಿಂದೇ ಅಡಗಿ ತರಬೇತಿಯನ್ನು ಪಡೆದು, ಸ್ವತಃ ತಯಾರಿಸಿಕೊಂಡು ಸವಿದಿದ್ವಾರೆ. ಚಾಮುಂಡಿ ಬಿಟ್ಟಿದ ಮೇಟ್ಟಿಲು ಏರಿ ಶಿಂಹಿ ಪಟ್ಟಿದ್ವಾರೆ. ‘ಶಿಂಹಿಲುಗಳನ್ನು ಹತ್ತುವಾಗ ಏರುಸಿರು ಬಿಡುವಂತಾಗಿತ್ತು. ವಿಶ್ವಾಸಿ ಪಡೆಯುತ್ತ ಶಿಂಹಿಲೇರಿದ್ವ. ಸುತ್ತುಮುತ್ತಲ ಹಸಿರು ಮನ ತಣಿಸಿತು. ಆಯಾಸ ಅರಿವಿಗೆ ಬರಲೇ ಇಲ್ಲ’ ಎಂದು ಬಿಗುತ್ತಾರೆ ಕ್ಷಾರ.

■ ಸುಮಾ ಬಿ.